

SÜTŐ ANDRÁS

Engedjétek
hozzám jönni
a szavakat

AZ ÍRÓ ÉS UNOKÁJA A MEZŐSÉGI TAJON

JEGYZETEK PORBAN

II.

A Szó, amely Isten, redőiben őrzi az emberi nem történetét az első naptól fogva, s minden nép történetét annak nyelvében, olyan bizonyossággal s oly cáfolhatatlanul, hogy zavarba ejti a járatlanokat és tudósokat egyaránt.

JEAN PIERRE

1.

A reánk záporozó figyelmeztetésben csöppet sem áltatjuk magunk: Hérakleitosz szépséges folyóvizében másodszor nem márthatjuk meg a lábunkat; ilyenformán a homokóráinkat sem fogja senki megfordítani. S bár önáltatás és reménység határát némelykor nehéz megvonni, azért csak tanulgatjuk — micsoda szorgalommal! — a sorsunkat. Egyebek között tudomásul vettük, hogy a gyermekorból kimentett, leheletünkkel tisztogatott kicsi zsebtükör régen összetörtött a markunkban. Szilánkjait rakosgatja össze szüntelen, vérző ujjakkal immár, az emlékezet. Diribdarabjai szerint arcunk mintha megsokasodott volna. Holott csak valamikori egysége szűnt meg létezni.